

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΗΣ ΚΟΠΗΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἐξοχώτατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβασμιώτατοι, σεβαστοί Πατέρες, κ.κ. καθηγηταί, εὐλαβεῖς προσκυνηταί,
ἀγαπητοί μαθηταί,

«Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστός ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε».

Καί πάλιν ἐφέτος, ἠξίωσεν ἡμᾶς ὁ Κύριος νά ἐορτάσωμεν τήν ἀγίαν καί ἱεράν περίοδον τοῦ Δωδεκαημέρου. Ἡ Ἐκκλησία μέ τήν ὑμνολογίαν, τήν λατρευτικήν καί μυστηριακήν τῆς ζωῆν, ὑπενθυμίζει εἰς ἡμᾶς τό σημαντικώτερον γεγονός, τό ὁποῖον ἐσφράγισε τήν Ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, τήν νέαν κτίσιν, τήν ὁποίαν πρίν δύο χιλιάδες χρόνια προσέφερεν ὁ θεός εἰς τόν ἄνθρωπον. Ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου κατά τόν Ἅγιον Δαμασκηνόν ἀποτελεῖ «τό πάντων καινόν καινότατον, τό μόνον καινόν ὑπό τόν ἥλιον». Τό χαρμόσυνον ἀγγελικόν μήνυμα: «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτῆρ» εἶναι τό μοναδικόν, τό μόνον, ἀνά τούς αἰῶνας, ἐλπιδοφόρον μήνυμα πρὸς τόν ἄνθρωπον!

Τό γεγονός αὐτό ἐβίωσαμε καί ἡμεῖς ὅταν, πρό ὀλίγων ἡμερῶν, ταπεινοί προσκυνηταί, ὡς ἄλλοι ποιμένες καί μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν, διήλθομεν ἀπό τό Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, ψάλλοντες τό «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός». Καί σήμερον, μέ τήν ἐορτήν τῆς Περιτομῆς, ὅπως καί μετ' ὀλίγας ἡμέρας, μέ τά θεοφάνεια, βιώνομεν τήν δι' ἄκραν φιλανθρωπίαν θεῖαν ταύτην κένωσιν καί συγκατάβασιν, τό ξένον καί παράδοξον μυστήριον, τό ἀκατάληπτον καί ἀγγέλοις καί βροτοῖς.

Τίς ἡμέρες αὐτές ἄς μή μείνωμε εἰς τόν ἐορταστικόν περίγυρον καί τήν ἐπιφάνειαν, οὔτε εἰς τήν προσπάθειαν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου νά γεμίση τό κενόν τῆς ψυχῆς του καί νά δώσῃ νόημα εἰς τήν ζωήν του μέ τά ταξίδια, τίς διασκεδάσεις καί τόν καταναλωτισμόν, νόημα ἐξ ἄλλου, τό ὁποῖον ὁ ἴδιος ἔχει ἀμφισβητήσει. Ἐπιβάλλεται, κυρίως τίς ἡμέρες αὐτές, νά ὑψώσωμεν τό νοῦν μας κατά τό κάλεσμα τῆς Ἐκκλησίας: «Χριστός ἐπί γῆς, ὑψώθητε», νά προσεγγίσωμεν ἐμπράκτως τό βαθύ μήνυμα τῶν ἡμερῶν, ἀποβάλλοντες τόν παλαιόν ἄνθρωπον κατά τήν προτροπήν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Ἀπεκδυσάμενοι τόν παλαιόν ἄνθρωπον σύν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καί ἐνδυσάμενοι τόν νέον», ὥστε νά γίνωμεν πνευματικοί ἀντί σαρκικοί, νά λάβωμεν τήν πνευματικήν περιτομήν, διά νά εἰσέλθωμεν εἰς τήν περίοδον τῆς θείας Χάριτος καί τῆς ἀκηράτου ζωῆς, τήν ὁποίαν ἐγκαινίασεν δι' ἡμᾶς ὁ Κύριος, διότι καθὼς εἶπεν ὁ ἴδιος εἰς τήν νυκτερινήν συνομιλίαν Του μέ τόν Νικόδημον: «Τό γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκός σὰρξ ἐστὶ καί τό γεγεννημένον ἐκ Πνεύματος πνεῦμά ἐστί».

Σήμερον ὅμως ἡ Ἐκκλησία μας διπλῆν ἐορτήν ἄγει. Ὅπως ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνωδός: «Συνέδραμε καί συνεξέλαμψεν ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ

Μεγάλου, τοῦ οὐρανοφάντορος», ὁ ὁποῖος δεχθεῖς τήν πνευματικήν περιτομήν καί «σοφίας ἐραστής γινόμενος καί πάντων τῶν ὄντων τήν πρός θεόν προκρίνας συμβίωσιν, ὅλον τῆς σαρκός τό φρόνημα καθυπέταξας τῷ πνεύματι καί γέγονε Χριστοῦ εὐωδία, τῆς ὁσμῆς τῆς γνώσεως αὐτοῦ τήν οἰκουμένην πληρώσας».

Καί τήν στιγμὴν ταύτην πού ἡ μνήμη τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καί ἡ ἑορτή τῆς Πρωτοχρονιάς συνήγαγεν ἡμᾶς εἰς τήν Πατριαρχικήν Σχολήν διά τήν ἐθιμοτυπικήν κοπήν τῆς Βασιλόπιττας, συμβολικήν τῆς διακριτικῆς φιλανθρωπίας τοῦ Ἁγίου, εὐχηθῆτε, Μακαριώτατε, ὅπως μιμηταί τοῦ Ἁγίου γινόμενοι τόν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καί μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, ὥστε νά ἐκπληρωθῆ καί δι' ἡμᾶς τό Ἀποστολικόν λόγιον: «Ἴδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας».

Εἰς τήν δύσκολον δέ ἐποχὴν πού ζῶμεν, τήν ἐποχὴν τῆς ἀποστασίας καί τῆς τῶν πάντων ἀμφισβητήσεως, εὐχηθῆτε ἰδιαίτερος διά τούς μαθητάς τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, τούς ὁποίους ἡ θεία Πρόνοια ὠδήγησεν ἐδῶ καί ἔχουν τήν εὐλογίαν νά εὐρίσκονται εἰς τούς Τόπους πού συνετελέσθη τό τῆς εὐσεβείας μέγα μυστήριον, νά ὁμολογοῦν καί νά δίδουν τήν Ὁρθόδοξον μαρτυρίαν, εἴτε ὡς δόκιμοι σήμερον, εἴτε ὡς Ἁγιοταφῖται αὔριον, πάντοτε νά ἐπαναλαμβάνουν πρός ὅλον τόν κόσμον τό ἐλπιδοφόρον, τό χαρμόσυνον ἀγγελικόν μήνυμα: «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ».

Εὐχαριστοῦμεν Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, διά τήν χαράν καί εὐλογίαν, τήν ὁποίαν ἐδώσατε εἰς ἡμᾶς σήμερον. Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν τόν Ἐκπρόσωπον τῆς Πατρίδος μας, Ἐξοχώτατον Γενικόν Πρόξενον κ. Σωτήριον Ἀθανασίου, διά τήν παρουσίαν του ἐδῶ σήμερον, ἐνδεικτικήν τοῦ ἐνδιαφέροντός του διά τήν Σχολήν, ἐνδιαφέρον τό ὁποῖον, ἄλλωστε ἐκδηλώνεται διαρκῶς μέ τήν ἠθικήν καί οἰκονομικήν ἐνίσχυσίν της, ὅπως εὐχαριστοῦμεν καί ὅλους ὑμᾶς πού μέ τήν παρουσίαν σας ἐτιμήσατε τήν ἐκδήλωσίν μας αὐτήν. Χρόνια πολλά.

Ὁ Γέρων Σχολάρχης,

Μοναχός π. Φώτιος.

ngg_shortcode_0_placeholder